Seria prezentacji "Od modelu do implementacji na przykładzie the80by20"

Utworzenie modelu systemu

na miro, z użyciem event storming (przykład: https://miro.com/app/board/uXjVOkhNSOs=/)

- eksploracja domeny es big picture, same zdarzenia, problemy (hotspoty), ułożenie zdarzeń w proces
- zapisywanie języka domeny, który będzie obowiązywał w komunikacji, na modelu i w kodzie ((ubiquitous language) wszędobylski język, ale uwzgledniający bounded contexty)
- utworzenie procesu / procesów tak jak powinny być (bo na es big picture pojawiają się problemy, pokazujemy wtedy jaki proces jest, a nie jeszcze jaki chcemy żeby był) w tym celu użycie es process level
 - dodajemy readmodele (readmodelem może stać się zdarzenie interfejsowe z es big picture), rozkazy, inwarianty, próba rozwiązania problemów lepszym procesem, próba znalezienie osobnych procesów, próba uchwycenia pod-domen
 - użyciu picture that explains everything
- próba podziału systemu na bounded contexty przez: domena -> pod-domeny -> bounded contexty -> moduły
 - szukać po single source of truth (grupować zdarzenia zmieniające jakąś informację biznesową do jednego kontesktu)
 - heurystyka różnego nazywania jednego obiektu ze świata rzeczywistego: (np, książka w kontekście magazynu to towar, a w kontekście sprzedaży to bestseller, albo ta sama nazwa ale inne atrybuty to może sugerować przynależność książki do osobnych kontestków (osobne obiekty, osobne table, wspólny id uniknięcie splątania i couplingu)
 - kategorie pod-domen
 - core (nasz główny proces biznesowy , przewaga rynkowa)
 - supportive
 - generic można kupić (np system płatności)
 - jakie informacje wymieniają ze sobą konteksty starać się o jak najluźniejszy messaging
 - najluźniej np przez styl event driven architecture moduł A publishuje event na broker / szynę / kolejkę eventów moduł B subskrybuje się
- na podstawie w/w model modułów i messagingu między nimi
 - messaging asynchroniczny / synchroniczny
 - komunikaty: rozkaz, query, event

- przekształcenie modelu es process level na model es design level + wyznaczanie granic agregatów
 - użyciu picture that explains everything żeby zrobić es big picture
 - 4 zasady tworzenia agregatów
 - anemiczna encja z tym samym id co agregat, by agregat miał w sobie tylko informacje na cele inwariantów
 - model agregatu zawiera też informacje o serwis domenowym (na cele orkiestracji agregatów), read model aktualizowany zdarzeniem agregata skutek spersystowania zmiany stanu
- wozrców z ddd strategicznego (bounded contexty, ubiquitous language)
 - ddd taktyczne (building blocks taktycznego ddd)
 - utworzenie modelu es big picture, process level,
 - utworzenie modelu es design level, reguły wyznaczenia granic agregatów, modelowanie przy użyciu picture that explains everything
 - domena -> poddomeny -> bounded contexty -> moduły w systemie z różnymi architekturami (bo mają różne drivery)

Implementacja, na podstawie modelu

- w głowie:
 - grasp, solid
 - niski coupling wysoka kohezja, hermetyzacja obiektów, obiekty komunikują się poprzez wysyłanie sobie rozkazów,
 - 4 zasady budowy agregatów
 - zachowanie w kodzie ubiquitous language
 - różne abstrakcje tego samego obiektu z rzeczywistości (nie robić uber tabeli uber obiektów rozdzielać wg kontaktu, wspólne id snoflwkae)
- stabilne api zabezpieczone testami. bdd pisane na modłę test first,
- implementacja modułów na podstawie modelu bounded context i messagingu między nimi
- różne moduły mają różne architektury; driverami jakie style architektoniczne w danym module użyć może być np.:
 - złożoność logiki, którą widać na modelu,
 - to czy model reprezentuje core systemu (bogaty model domenowy, **the80by20.core**), reprezentuje system raportowy reagujący na zdarzenia z core-a (analityka danych **the80by20.reports**), reprezentuje master data (crud słowników z soft delete i audytem danych **the80by20.masterdata**), czy reprezentuje etl, czy cross cutting np security i zarządzanie userami **the80by20.security**

// ramki na miro https://miro.com/app/board/uXjVOkhNSOs=/

- implementacja walking skeleton poszczególnych modułów z uwzględnieniem wzorców na potrzeby każdego z nich
 - **architektura warstwowa** warstwy: web.api, app, infrastructure, common (biblioteczka, która retencjonują all projekty), playground testy, wiki (docs, adry, instrukcje np uruchomienie / komendy do migracji, diagramy z modelami) wszędzie się przyda

- clean architecture (porty (warstwy z logiką decydują o ich kształcie jaki interfejs), adaptery (warstwy z infrastrukturą implementują)),
 odwrócenie zależności przepływ wykonania podczas działania aplikacji jest odwrotny do zależności między warstwami, kontener ioc w bootstrapper wszędzie
- **generyczne repo** w modułach o logice typu CRUD (moduł master-data)
- cqrs
 - 1 poziomu osobno command i query, ale ta sama tabela / store dla zapisu (the80by20.security)
 - 2 poziomu osobny command, a warstwa query jako reaktywny subscriber nasłuchujący na zdarzenia zmiany stanu osobna table / storem (the80by20.core)
- **bogaty model domenowy** (zachowania w encjach, a nie serwajs + anemiczna encja)
 - dodatkowa warstwa domain
 - wzorce taktycznego ddd: agregat, encja, encja-agregatu, value object, serwis domenowy, policy, factory, readmodel (on raczej w warstwie app), custom-exceptiony (aplikacyjne, domenowe)
 - persystencja agregatu
 - patrzenie na logikę na poziomach: application, domain (decision support, policy, operations capability) i odpowiednie zgrupowania wzorców taktycznego ddd i cqrs do każdego z nich (można katalogami podzielić)
- event driven messaging między modułami
 - np moduł A publikuje event na message brokera na który subskrybuje się moduł B (the80by20.reports)
- process manager asynchroniczny stanowy message driven np process manager płatności w the 80by20\
- saga "transakcja" między kilkoma zmianami kilku agregatów z mechanizmami kompensacji
- skoncentrowanie na raporty (the 80by20.reports)
 - hurtownia danych
 - znormalizowane struktury do odczytu
 - asnotracking w ef lub bezpośrednie sql
- implementacja agregatów, rozkazów, zdarzeń, read modeli (przełożenie picture that explains everything + CQRS, który mamy na modelu ES na kod)
 - Kroki implementacji modelu na https://miro.com/app/board/uXjVOkhNSOs=/
 - w tym testy bdd (stan-zmianastanu-then)
- implementacja cross cuttings
 - audyt
 - soft delete
 - logowanie + middleware exceptionów
 - sign in, sign up + mechanik persystencji userow ich rol, jwt token, reposektowanie rol na odczycie (asp.net identy, reuiemtns)
 - dal
- migracje
- dbcontext
- ioc

- dbcontext scoped
- dekoracja handlerów unit of work transaction
- rejestracja generyczna commands / queries handlers
- swagger, postman, vscode http
- testy z in-memory database, webhostbuidler, czy dobra persystencja agregatu i read modela happy path
- dobre kontrolery routing, rest-style

Modeling whirlpool - cykl: model, implementacja, repeat

CI / CD

- ci/cd na ghub actions(w tym coś w stylu gitflow)
- dockeryzacja serwisów
- hosting na chmurze i usługi chmurowe

tech stack

- .net6, ef core, asp.net core, rabbitmq/ lub cos azurowego do messegingu, sql server, testy, mediatr, różne pakiety
- angular, typescript, rxjs
- gh actions
- azure, messaging tam i baza
- docker, kubernetes
- https://miro.com/app/board/uXjVOkhNSOs=/
- https://github.com/SimonConrad/the80by20